

[Inge Krogh.]

per og diskuterer problemet, vil være løsningen i fremtiden.

Skatten på giften er ikke steget i takt med pristallet; det har vel nok været medvirkende til, at forbruget er steget herhjemme.

Kristeligt folkeparti foreslog lige efter valget, da der skulle findes en milliard, at giftskatterne skulle stige. Men regeringen ønskede det ikke. Man skal ikke i en overenskomstsituation lade afgiften på daglige forbrugsvarer stige, blev der sagt. Der blev også henvist til, at øgede afgifter giver øget grænsehandel. Kristeligt folkeparti foreslog herimod, at hvad der købes ved grænsen skulle beskattes som varer, der er købt her i landet.

I øvrigt burde en fast procent af de afgifter, der kommer ind ved salg af alkohol, gives til afholdsbevægelsens arbejde, til oplysning og forebyggelse i det hele taget, f. eks. til det af Blå Kors foreslåede statskontrollerede kursus om alkohol og narkotika. På denne måde kunne man få en del viden udbredt og finde mennesker, der måske kunne gå ind i arbejdet mod alkoholmisbrug.

I vores samfund lægges der pres for at få folk til at drikke. Det er et land, hvor man giver undskyldning, fordi man ikke drikker, og ingen undskyldning, fordi man drikker for meget. Presset kan komme mange steder fra, fra reklamer, som man møder på banegårde, i blade og aviser, og ikke mindst i den forfærdelige form, hvor der uddeles smagsprøver i supermarkeder. Det er næsten ikke til for én, der er på afvæning, at komme forbi, og meget arbejde og møje både for klienten og andre kan spildes i et eneste øjeblik. Det er kendt, at kristeligt folkeparti har fremsat et forslag om forbud mod reklamer. Mange taler om, at der er pres på arbejdspladserne for at få kammerater til at drikke, og på store arbejdspladser kan der gå mange timer til spilde med drikkeri og følgerne deraf. Undertiden kan det være nødvendigt at bortvise nogle, som har fået for meget. Mange steder ligger arbejdspladserne sådan, at man er nødt til sammen at køre derfra. Den berusede skal så vente på kørelejlighed og er som regel henvist til markettenderiet. Man kan så tænke sig til følgerne.

Der er kun én undersøgelse over arbejdsulykker, og den er omtalt i indenrigsministerens redegørelse. Den viser, at 8 pct. af de tilskadede på arbejdspladser havde en alkoholpromille på over 1,5 og 19 pct. en promille mel-

lem 0,5 og 1,5. Der må altså være grund til at foretage undersøgelser over alkoholforbruget på arbejdspladserne og betydningen for arbejdsulykkerne, men også for de beskæftigedes sociale forhold. Et forbud mod drikkeri på arbejdspladsen, jeg tager det i vid forstand, ville betyde færre ulykker, færre menneskelige tragedier og ville være en beskyttelse af dem, der er svage over for giften. Det ville være godt med en systematisk undersøgelse, der ofte kan give et meget overraskende resultat. Det har vel nok overrasket en del, at en undersøgelse på amtssygehuset i Århus viste, at 42 pct. af alle trafikvæstede havde alkohol i blodet.

Det føles urimeligt, at der udskænkes umådeholdent ved mange byfester, ved børnehjælpsdage og velgørenhedsfester arrangeret af f. eks. Lions Club. Hvis der skal skænkes alkohol, bør bevilling gives til én, som virkelig er ansvarlig over for loven. Det er muligt, at det kræver en ændring af loven om restaurationsvirksomhed. For øvrigt er det ganske grotesk, at man arrangerer en velgørenhedsfest, hvor man vil hjælpe børn, måske oven i købet børn, som er kommet i nød, fordi forældrene har haft et alkoholmisbrug, og så sælger man altså alkohol for at hjælpe dem.

Kristeligt folkeparti fremsatte i sidste samling et forslag til ændring af lov om hotel- og restaurationsvirksomhed. Vi gik da dér ind for, at landsbevillingsnævnets funktion som ankeinstans for afslag på alkoholbevillinger skulle ophæves. Vi fik det ikke igennem, men handelsministeren har nu fremsat forslag til ændring af loven. Vi er ikke tilfredse med handelsministerens ændring, men det skal ikke diskuteres her. Vi mener dog, at det må være kommunalbestyrelsernes klare ret at bestemme, hvor mange udskækningssteder der skal være, og hvor de skal ligge i kommunen. Vi ved, at vort alkoholforbrug er steget, og antallet af udskækningssteder er steget. Ministeren kommer i redegørelsen let om ved at sige, at stigningen af forbruget ikke skyldes de mange udskækningssteder, men befolkningen mener det, og formanden for restauratørernes brancheforening har udtalt, at restaurationernes standard er faldet. Der er altså grund til at revidere loven.

Indenrigsministeren kommer gentagne gange ind på, at restriktioner er af det onde. Mit parti og jeg går absolut heller ikke ind for et fuldstændigt forbud, men jeg synes dog, der er grund til at tænke på visse ting. Indenrigsmini-